

De Drietand

Hey, beste Neptuners! Eerst en vooral, vanwege het voltallige bestuur, brengen we jullie langs deze weg de allerbeste wensen over voor een spetterend vreugdevol en gezond 2017. Mogen al jullie duik- en andere wensen uitkomen!! Hopelijk zijn jullie ondertussen al een beetje bekomen van het feestgedruis, de eindejaarsmenu's en de daarbij horende drank- en eindejaarskaters...

Een nieuw jaar kondigt traditiegetrouw ook een nieuw duikseizoen aan en, je voelt me al komen, ook een oproep om tijdig je dokterskeuring te laten uitvoeren!

Het is voor het bestuur en meer bepaald voor onze secretaris telkens weer een ware martelgang om iedereen tijdig het medische strookje te laten binnenbrengen.

Je bent niet alleen medisch en administratief niet in orde en dus ook niet verzekerd, maar voor onze secretaris brengt dit telkens heel wat extra werk mee om voor de laatkomers alles te regelen. Voor hen die nog niet in regel zijn, maak hier a.u.b. snel werk van!!

Uiteraard vind je in dit blad ook de gebruikelijke aankondigingen, met onder meer een herinnering voor de betaling van het lidgeld voor 2017. Alvast kan ik meedelen dat, ondanks de wereldwijde crisis, wij het lidgeld ongewijzigd houden!

Naar goede gewoonte, mag ook het stukje mariene biologie niet ontbreken, we behandelen deze keer de spitssnuitkoraalklimmer, *Oxycirrhites* typus. Op zijn zachtst gezegd een "speciaal dier", maar met een prachtige kleur en tekening! Je leest er in dit blad alles over.

Een vervolg over duikongevallen hadden jullie ook nog te goed, dus ook dat kunnen jullie in deze Drietand terugvinden, evenals een duikverslag van de laatste clubreis, door Jef Van Roy, bedankt Jef!

Zoals ook de vorige jaren geven we iedereen de kans om een klein deel van het lidgeld te kunnen terugkrijgen van de mutualiteit. Om het jullie gemakkelijk te maken kunnen jullie de bijgevoegde documenten gebruiken om in te vullen.

Hiermee is mijn bijdrage weer zo ongeveer geleverd. Ik wil U enkel nog veel leesplezier wensen en, voor hen die ook tijdens de barre winterperiode blijven duiken of zij die meer geluk hebben en warmere oorden opzoeken : Waar jullie het ook doen, doe het veilig !!

Lidgelden M.D.C. Neptune 2017

140 € voor een duikend lid

120 € voor een student duikend lid

100 € voor een zwemmend lid

20 € voor kinderen

Het lidgeld kan worden gestort op rek. nr.

402-9137089-74

(IBAN BE16 4029 1370 8974, BIC KREDBEBB)

!! VERPLICHT MEDISCH DUIKONDERZOEK !!

Maak er snel werk van

**Je kan voor het onderzoek een afspraak maken met Dr. Vervoort op GSM
nummer : 0477/518595**

**Zijn praktijk is gelegen recht tegenover het St. - Maartenziekenhuis, in de
Leopoldstraat te Mechelen.**

**Vergeet vooral niet je “medische kaart” en duikboekje mee te nemen, zodat de
dokter het strookje kan invullen, waarna je dit zo snel mogelijk aan onze
secretaris dient te bezorgen**

De vroegere alternatieven blijven uiteraard ook geldig :

Dr. Roland Van Den Eede – Heidestraat 8 – 2660 Hoboken – tel : 03 827 57 31

Dr. André Waerebeeck – Lindelei 10 – 2640 Mortsel – tel : 03 448 09 67

Dr. René De Laet – Pastoor Van Tendelostraat 9 – 2260 Nijlen – tel : 03 481 71 01

Dr Jhon Roosen – Torteldreef 18 – 3140 Keerbergen – tel : 0473 71 10 69

OXYCIRRHITES TYPUS

SPITSSNUITKORAALKLIMMER

Deze schitterende, maar ook wel “speciale” dieren hebben een vrij groot verspreidingsgebied.

Zij komen voor in de Indo-Pacific, stille Oceaan en Rode Zee, maar ondanks dat worden zij zelden door duikers opgemerkt.

Daar heeft hun manier van leven waarschijnlijk heel wat mee te maken. Zij hebben immers geen zwemblaas, waardoor het erg slechte zwemmers zijn. Ze bewegen zich eerder met sprongetjes voort en meestal over korte afstanden. Het lijkt wel of ze hun omgeving “beklimmen”, vandaar ook de Nederlandstalige naam.

Zwemmen doen ze dan ook enkel als het echt moet, dit wil zeggen om ofwel voor hun dagelijkse voeding te zorgen ofwel om te paren.

Zij houden zich soms als koppel op, maar dikwijls ook in kleine schooltjes, tussen de gorgoontakken, van waaruit zij de omgeving steeds scherp in de gaten houden.

Het mannetje heeft doorgaans een harem met vrouwtjes.

Als hij sterft, wordt zijn taak overgenomen door een vrouwtje, die dan een geslachtsverandering ondergaat.

Wanneer er iets eetbaars passeert, kunnen ze ondanks hun slechte zwemcapaciteiten erg snel uit de hoek komen om hun dagelijkse potje bijeen te scharrelen. Het voedsel bestaat uit kleine kreeftachtigen en vislarven.

Ze houden zich op diepten tussen tien en honderd meter op.

Bij bedreiging duiken ze weg in een spleet en zetten zich daar schrap, hetgeen zij doen door middel van de stekels op de borstvinnen.

Over de voortplantingswijze is vrij weinig bekend.

Vermoedelijk worden de eitjes door het vrouwtje uitgestoten en onmiddellijk door het mannetje bevrucht, waarna de eitjes met het plankton meedrijven, maar hierover bestaat nog geen uitsluitend en is er nog onderzoek aan de gang.

BAROTRAUMA'S OF "MECHANISCHE" ONGEVALLEN (vervolg)

Zuurstofvergiftiging (Hyperoxie)

Kan mogelijk worden veroorzaakt door duiken met zuivere zuurstof met een PPO₂ van 1,5 bar of meer of door duiken met nitrox, waarbij de maximum toegelaten diepte wordt overschreden. Deze vergiftiging wordt ook wel het Paul-Bert-effect genoemd.

Paul-Bert-effect of vergiftiging van het centrale zenuwstelsel (CZS)

Heel wat symptomen van zuurstofvergiftiging zouden in eerste instantie kunnen doen denken aan stikstofnarcose. Daardoor worden mogelijk heel wat ongevallen op grotere diepten foutief beoordeeld en als stikstofnarcose omschreven...

Oorzaak.

Verhoogde partiele zuurstofdruk tast de zenuwcellen van de hersenen aan. Zal zich manifesteren bij inademing van zuurstof bij een PPO₂ vanaf 1,5 bar. Overschrijding van de maximum toegelaten diepte bij nitroxduiken.

Gevolg.

Spiersamentrekkingen, vooral rond mond en lippen.
Misselijkheid en braken.
Ademhalingsmoeilijkheden door meer ademweerstand.
Gedragsveranderingen, zoals geïrriteerdheid, angst, euforie.
Duizeligheid en gebrek aan coördinatie.
Tunnelzicht en lichtflitsen.
Oorsuizingen, auditieve hallucinaties.
Stuiptrekkingen en mogelijk ook onaangename geuren en smaken, transpiratie, verhoogde bloeddruk.

Zuurstofvergiftiging treed onmiddellijk en meestal zonder waarschuwing op. Enkel spiersamentrekkingen en ademhalingsmoeilijkheden kunnen een voorbode zijn.

Behandeling.

Beëindig onmiddellijk de duik bij de geringste symptomen of vermoedens.
Bij stuiptrekkingen, wachten tot ze voorbij zijn alvorens men de duiker naar boven brengt (mondstuk in de mond houden en hoofd in hyperstrekking)
De symptomen verdwijnen na de stopzetting van de blootstelling aan de verhoogde zuurstofdruk.

Preventie.

Met zuivere O₂ niet dieper dan 5 meter.
Met gewone perslucht niet dieper dan 70 meter.
Bij duiken met nitrox de diepte limieten absoluut respecteren.

wordt vervolgd...

Duikreis naar Indonesië: Raja Ampat

Vermits het water in België deze tijd van het jaar voor de meesten echt veel te koud is, vertrekt wie toch wil duiken naar de verre warme landen. Neptune maakte van 10 tot 22 november een duikreis naar Indonesië. “Neptune” is eigenlijk nogal breed uitgedrukt. Juister zou ik spreken over een “familieuitstap Verbert” (Patrick, Pieter en Matthias), aangevuld met Jef Van Royen. Doel van de reis was Raja Ampat, Indonesië, het meest westelijke puntje van Nieuw-Guinea. Ver was de reis dus inderdaad. Ongeveer 30 uur onderweg, waarvan bijna 17 in de lucht. Heel ver naar het oosten, en een eind voorbij de evenaar. Op een wereldkaart gezien: vlak boven Australië. Niet alleen kregen we af te rekenen met de jetlag (8 uur!), maar ook met een thermische schok: temperaturen boven de 30 graden Celsius.

Onze derde vlucht kwam aan op het vliegveld van het stadje Sorong. Nog een kort autoritje en we konden relaxen op ons adres voor de volgende tien dagen: de “Ilike”, een houten schip van 40 meter lang en 8 meter breed. Oorspronkelijk gebouwd als een traditioneel lokaal zeilschip, maar later werden er motoren en allerlei high-tech apparatuur aan toegevoegd, zodat we veilig en zonder problemen een rondvaart konden doen naar interessante duikplekken. Twee kleine motorbootjes, om ons af te zetten voor de duik, konden aan dek worden getakeld voor de langere afstanden. Door het grote aantal eilanden was de zee erg rustig, al kan het blijkbaar op andere tijdstippen van het jaar woeliger zijn. Wij hadden in elk geval ongeveer evenveel golfslag als op de put van Ekeren.

De sfeer aan boord was uitstekend. Twaalf Belgen en een Oostenrijker, altijd een goeie ambiance, geen enkel probleem. Wel hebben Patrick en ik mekaar een tijdje wantrouwig bekeken in verband met enkele natte, vieze pampers, met bruine vlekken, in onze (kleine) kajuit. Te pijnlijk om hier uit te leggen. Wie het echt wil weten mag het discreet privé komen vragen.

De watertemperatuur was zalig: 30 graden. Voor iemand die niet zo van hitte houdt, zoals ikke, was het overdag onder water veel aangenamer dan erboven. Over water gesproken, we waren dus naar ginder gegaan om te duiken. En dat hebben we gedaan. Vier duiken per dag, voor wie dat aankon. In optimale omstandigheden: alle uitrusting werd door de bemanning klaargezet, aangesloten en getest, gerepareerd indien nodig. Behalve ademen en onder water flapperen met onze vinnen moesten we dus eigenlijk niks zelf doen. Een strikte routine: slapen, lekker eten, duiken, lekker eten, duiken, ... Het viel wel op dat de loonkost in Indonesië nog ver onder de onze ligt: een bemanning van 15 voor 13 duikers. En we waren echt populair: telkens wanneer we van een duik terug kwamen stond een flink deel van de bemanning te juichen en te applaudisseren. Was het opluchting? Kregen ze een premie als ze onderweg niemand verloren? Ik zou het niet weten.

Het duiken dus. Absoluut uitzonderlijk. Er was tamelijk wat stroming, maar eigenlijk minder dan ik had verwacht, na wat men mij had verteld. Een waanzinnige diversiteit aan planten- en dierenleven. Alles schijnbaar heel gezond. De zichtbaarheid was zeer goed, meestal zo'n 20 meter, meer kan men niet

verwachten bij zo'n drukte: tenslotte moet er genoeg allerlei in het water rondrijven om al dat leven te voederen. Zachte en harde koralen, ongelooflijk veel verschillende soorten. Duizenden en duizenden (vooral kleine) visjes, opvallend waren de scholen ansjovis. Maar ook groter leven, zoals roggen, murenen, jackfish, koraalduivels, steenvissen en papegaaivissen. Ook grotere en kleinere barracuda's, eenmaal zwommen we zelfs mee in een school. Verder zagen we schildpadden, en ook langoesten, krabben, doopvontschelpen, electric clamps, garnaaltjes, naaktslakken, en ik vergeet zeker nog een heleboel. Eén keer werden we een hele tijd gevolgd door een zuigvis, die blijkbaar bij ons een goed plekje zocht om zich vast te kleven. Gelukkig veranderde hij uiteindelijk toch van gedacht. Groter wild zwom er ook rond, maar niet in grote aantallen. Het allermooiste waren zeker enkele ontmoetingen met grote manta's. Fantastisch om te zien, en vlakbij. Ook viel er te genieten van een paar grote tonijnen en verschillende soorten haaien.

Naast de "gewone" haaien (wittip, zwarttip, grijze, ...) was een grote attractie de Wobbegong, een tapijthaai die meestal goed gecamoufleerd op de bodem ligt te niksen. De eerste maal dat we er één zagen had de gids enorm veel moeite om hem aan mij te tonen: ik lag ongeveer op 20 centimeter afstand voor ik hem opmerkte. Gelukkig beschouwde meneer Wobbegong mij duidelijk niet als een lekkere brok.

Uiteindelijk kwam de boot terug aan waar hij vertrokken was: in Sorong. Wij opnieuw voor de lange reis het vliegtuig op. En dus eindigt dit verslag zoals vroeger ook mijn opstel over de schoolreis: moe maar gelukkig kwamen we terug thuis.

Jef VR

Oxycirrhites typus